

МОЛОДІЖНИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 3 грудня 1939 р.

Субота, 8 березня 1986 року

№ 29 (3692).

Ціна 2 коп.

Заключне засідання XXVII з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу

6 березня в Кремльському Паладі з'їзду відбулося заключне засідання XXVII з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу.

На початку засідання було оголошено результати виборів центральних органів партії.

Під час перерви в роботі з'їзду відбувся перший Пленум Центрального Комітету КПРС, обраного XXVII з'їздом Комуністичної партії Радянського Союзу.

На засіданні з'їзду, яке відновилося, М. С. Горбачов повідомив про підсумки Пленуму ЦК КПРС.

Генеральним секретарем ЦК КПРС одноголосно обрано товариша Горбачова М. С. Це повідомлення делегати зустрічають тривалими оплесками.

М. С. Горбачов під оплески оголосив склад Політбюро і Секретаріату ЦК КПРС, обраних на Пленумі ЦК КПРС.

Із заключним словом виступив М. С. Горбачов.

XXVII з'їзд завершує свою роботу, сказав він. Справа історії дати об'єктивну оцінку його значення. Але вже сьогодні можна

сказати: з'їзд пройшов в атмосфері партійної принципності і єдності, вимогливості і більшовицької правди, відкритого виявлення недоліків і упущень, глибокого аналізу внутрішніх і зовнішніх умов розвитку нашого суспільства. Він задав високий моральний, духовний тон діяльності партії, життя всієї країни.

По суті, поза критичним аналізом не залишилася жодна сфера нашого життя. Все це, товариші, в душі кращих партійних традицій, в душі більшовизму.

Більше шести десятиріч тому, завершуючи дискусію на Політичний звіт ЦК РКП(б) на XI з'їзді, В. І. Ленін висловив думку про принципову вагу: «Всі революційні партії, які до цього часу гинули, — гинули від того, що зазнавалися і не вміли бачити, в чому їх сила, і боялися говорити про свої слабкості. А ми не загинемо, тому що не боїмося говорити про свої слабкості і навчимося переборювати слабкості».

Саме так, го-ленінському, ми діяли на нашому з'їзді,

саме так ми діятимемо й далі!

З'їзд відповів на корінні питання, які життя поставило перед партією, перед суспільством, озброїв кож-

ного комуніста, кожну радянську людину ясним баченням наступних завдань. Він показав, наскільки правильно ми зробили, вису-нувши на квітневому Пле-

нумі концепцію соціально-економічного прискорення. Ідея прискорення пронизувала всю нашу передз'їздовську діяльність, вона була в центрі уваги з'їзду.

Знайшла своє втілення в Політичній доповіді ЦК, новій редакції Програми партії і змінах в її Статуті, Основних напрямках економічного і соціального розвитку країни на дванадцять п'ятиріччя і до 2000 року. Ці документи повністю підтримали і схвалили делегати з'їзду.

Прийнята і затверджена генеральна лінія внутрішньої і зовнішньої політики партії — лінія на прискорення соціально-економічного розвитку країни, зміцнення миру на землі — головний політичний підсумок XXVII з'їзду КПРС. Віднині вона стає законом життя для партії, для кожної її організації, керівництвом до дії для комуністів, усіх трудящих.

Ми розуміємо, сказав далі М. С. Горбачов, яку високу відповідальність перед історією бере на себе КПРС, яку величезну ношу вона приймає, висуваючи стратегію прискорення. Але ми переконані в насушній необхідності саме такої стратегії. Ми впевнені в її реальності. Спираючись на

Завершив свою роботу XXVII з'їзд КПРС. Рішення форуму комуністів дають психологічний новий задум, планам, зверненням радянського народу. Секретар комсомольської організації Новгородського району «Сільгоспхімія» Володимир МІШУРОВСЬКИЙ (на знімку) разом зі своїми співтоваришами обговорюють матеріали з'їзду з тією ж метою — це керівництво до дії.

Фото С. ФЕНЕНКА.

[Закінчення на 2-й стор.].

РАДЯНСЬКИМ ЖІНКАМ

Дорогі жінки!

Центральний Комітет Комуністичної партії Радянського Союзу гаряче і сердечно поздоровляє вас з Міжнародним жіночим днем 8 Березня — днем інтернаціональної солідарності трудящих жінок усього світу!

Це одне з найсвітліших всесвітніх свят, яке приходить до нас разом з весною, з оновленням животворних сил природи. У північному році воно відзначається слідом за знаменною подією в житті партії і країни. Щойно закінчили свою роботу XXVII з'їзд КПРС. У його рішеннях визначено головні рубежі політичного, соціально-економічного і духовного розвитку радянського суспільства, намічено широку програму прискорення нашого мирного будівництва. Зусилля партії спрямовані на те, щоб забезпечити дальший розвиток соціалістичної Батьківщини, поліпшення життя трудящих.

Втілення в життя справді революційних за своїм характером і масштабом рішень з'їзду залежить від напруженої праці всього народу, кожної людини і чималою мірою від вас, дорогі жінки, від вашої ініціативи, енергії, творчих зусиль. Лепіть слова про те, що тільки з допомогою жінки її вдумливості і свідомості можна зміцнити будівництво нового суспільства, актуальні і в наші дні. Центральний Комітет КПРС твердо впевнений, що ваші вмілі руки, допитливий розум, халяйська добайливість, добре, чуйне серце ще активніше послужать справі вдосконалення соціалізму. Запорукою цього — славі революційні, бойові і трудові звернення радянських жінок на всіх етапах історії Комуністичної партії і держави.

Зростає роль радянських жінок у політичному житті країни. Кожен другий депутат Рад — жінка. Понад п'ять мільйонів трудящих перебувають у рядах КПРС, 1352 з них — були делегатами XXVII партійного з'їзду. Комуністична партія й далі неухильно проводить політику на широке залучення жінок до управління державними справами, до багатогранної громадської роботи.

З особливою теплотою ми звертаємось сьогодні до жінок-матерів. Завтрашній день нашої Батьківщини стане таким, яким виростуть діти. Виховуйте своїх синів і дочок свідомими, чесними, працьовитими громадянами соціалістичної Вітчизни! Сердечно спасибі вам за неситому, благородну материнську працю!

У документах XXVII з'їзду КПРС відображено зростаючу турботу партії про жінок, поліпшення умов їх праці і побуту, про сім'ї, що мають дітей. Охорона материнства і дитинства є у нас державною політикою, моральним законом соціалістичного суспільства.

Глибоку владність викликає боротьба радянських жінок за мир, проти загрози ядерної війни. Зміцнюючи зв'язки з жінками країн соціалізму, з трудівницями всіх континентів, ви активно сприяєте здійсненню миролюбного зовнішньополітичного курсу КПРС, який набув дальшого розвитку на XXVII з'їзді партії. Радянський Союз робитиме все можливе для того, щоб ніколи не повторилася трагедія війни, щоб матері і діти завжди жили під мирним небом. На це спрямовані всі радянські пропозиції по ліквідації протягом найближчих 15 років ядерної зброї.

Нинішній рік, проголошений Організацією Об'єднаних Націй Міжнародним роком миру, може стати початком кімня безумної ядерної війни.

Дорогі жінки!

Від усієї душі бажаємо вам і вашим сім'ям доброго здоров'я, великого щастя, благополуччя! Хай примножуються ваші успіхи у праці, навчанні, творчості! Хай завжди радіють вас діти!

Слава радянським жінкам!

Гарний привіт жінкам братніх країн соціалізму!

Хай живе єдність і солідарність трудящих жінок усього світу!

Хай міцніє і процвітає наша Батьківщина — Союз Радянських Соціалістичних Республік!

Центральний Комітет Комуністичної партії Радянського Союзу

Заключне засідання XXVII з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.)

невичерпні можливості і переваги соціалізму, на живу творчість народу, ми зможемо здійснити все задумане.

Найважливіше тепер перетворити енергію задумів в енергію конкретних дій.

В кінцевому підсумку успіх усієї нашої боротьби за втілення в життя генеральної лінії XXVII з'їзду партії визначатиметься свідомою участю найширших народних мас у комуністичному будівництві. Все залежить від нас, товариші. Настав час енергійних і згуртованих дій. Партія закликає кожного комуніста, кожну радянську людину активно включитись у велику роботу по здійсненню наших планів, по адосконаленню радянського суспільства, по оновленню рідного соціалістичного дому.

З'їзд, підкреслив М. С. Горбачов, знову переконливо показав нерозривність соціалізму і миру, миру і творення.

Радянський Союз діє і діятиме на світовій арені сорйозно і відкрито, активно і чесно. Ми маємо намір наполегливо, ініціативно добиватися ліквідації ядерної зброї, радикального обмеження гонки озброєнь, побудови надійної, однакової для всіх держав міжнародної безпеки. Наказ про збереження миру, приборкання гонки озброєнь сильно і пристрасно прозвучав у виступах делегатів нашого з'їзду. Цього наказу партія буде дотримуватися неухильно.

Наш з'їзд показав, що на нинішньому, переломному етапі суспільного розвитку лєнінська партія перебуває на висоті історичних завдань. З цієї трибуни від імені делегатів, які представляють всю нашу партію, хочу сказати: ми, комуністи, дорожимо довірою робітничого класу, селян-

ства, інтелігенції, всіх радянських людей. Для нас вище всього інтереси народу, Вітчизни, соціалізму і миру. Ми не пошкодуємо ні сил, ні енергії, щоб втілити в життя рішення XXVII з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу.

М. С. Горбачов оголошує XXVII з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу закритим.

Делегати і гості з великим піднесенням виконують партійний гімн «Інтернаціонал».

6 березня 1986 року відбувся Пленум Центрального Комітету КПРС, обраного XXVII з'їздом Комуністичної партії Радянського Союзу.

Пленум одностайно обрав товариша Горбачова М. С. Генеральним секретарем ЦК КПРС.

Пленум обрав Політбюро ЦК КПРС в такому складі: Члени Політбюро товариші Горбачов М. С., Алієв Г. А., Воротников В. І., Громико А. А., Зайков Л. М., Кунаєв Д. А., Лигачов Е. К., Рижков М. І., Соломенцев М. С., Чебриков В. М., Шewardnadze Е. А., Щербинський В. В.

Кандидати в члени Політбюро товариші Демічев П. Н., Долгих В. І., Ельцин Б. М., Слюньков М. М., Соколов С. Л., Соловйов Ю. П., Талізін М. В.

Секретарями ЦК КПРС обрані товариші Горбачов М. С. — Генеральний секретар, Бірюкова О. П., Добринін А. Ф., Долгих В. І., Зайков Л. М., Зімянін М. В., Лигачов Е. К., Медведєв В. А., Ніконов В. П., Разумовський Г. П., Яковлев О. М.

Пленум затвердив Головою Комітету Партійного Контролю при ЦК КПРС товариша Соломенцева М. С.

Центральна ревізійна комісія обрала своєю Головою товариша Капітонова І. В.

(ТАРС).

ТАК ПРАЦЮЮТЬ КОМСОМОЛЬЦІ

За бригадним підрядом трудиться на молочнотварній фермі колгоспу імені Суворова комсомольсько-молодіжний колектив доярки. Комсомолки Марина Пишногуб, Любов Сторчак та Віра Сивенко минулого року стали тритисячницями, а

групкомсорт Марина Пишногуб надоїла майже по 4000 кілограмів молока на корову.

Кожен день роботи під час XXVII з'їзду молоді доярки відзначили ударною працею: Марина та Люба щоденно недоювали від корови по 13 кілограмів молока. Отже, немала заслуга дівчат-комсомольців у тому, що середньодобовий надій по фермі становив 9,6 кілограма молока. Це майже на 2 кілограми більше, ніж у той же період торік.

С. ПІДДУБНИЙ,
Голованівський район.

АНОНС

«СПРАВЖНЯ

ЖІНКА—ЦЕ...»

Коли приходить весна? Запитання риторичне. Вона уже прийшла. Хто ще сумнівається, обов'язково пересвідчитись в цьому сьогодні, коли весна усміхнеться до вас щасливими очима матері, коханої, подруги, дочки, просто зустрічної жінки. На вулиці, в транспорті, удома. З екрану телевізора, зі сторінки журналу чи газети...

Нам теж хочеться, щоб сьогодні цвіли щасливі жіночі усмішки. І якщо не в буквальному розумінні — з фотопортретів (навіть при бажанні, ми б могли їх умістити не так багато), то щоб теплом засвітилися

Антоніна КОРИНЬ

МАМИНІ РУКИ

В мій сон приходить мамина рука, така терпляча і така уважна: зігріє серце, коли серцю важко, охолодить, коли горіє допіка. З її долоні — лінію життя беру в дарунок як живу підказку... Послухай-но, моє мале дитя, стару, як світ, від мами чути казку!

НАЙПЕРШЕ БАЖАННЯ

Молодість моєї мамі Марії Василівні припала на гіркий рік Великої Вітчизняної. Проживала вона в той час у місті Красно-

граді Харківської області з п'ятнадцятирічним сином Анатолієм. Чоловік був на фронті. Не могла жінка сидіти склавши руки. Пекла хліб для партизанів. Довідавшись про це, німецькі кати розправились

із нею по своїх звірячих законах — спалили на вогні малого Анатолія.

В 1915 році одержала похоронку за чоловіка Івана. Вирішила повернутися до старшої сестри Антоніни в Бобринець.

Всюди бачила спалені, розорені села, землю, силондровану фашистським чоботом. І пішла

працювати на відбудову ферм, шкіл, будинків.

Нас у мамі троє: Григорій, Зоя і я. Ми маємо освіту, улюблену роботу. Якось запитала маму: «Яке Ваше найперше бажання?» — «Щоб був мир на землі».

О. БАДИЦЯ,
бібліограф обласної наукової бібліотеки імені Крупської.

МИ — ЗА МИР!

Одного ранку, щоб забезпечити собі авторство версії і про те, що ділові жінки теж уміють усміхатися, вирушив я на ділову зустріч. Та сильним іноді буває випадок. — Назустріч ішла... явно ділова жінка. Одна справа, що жодних емоцій на волювому обличчі. А ще інша деталь красномовніше здогадок свідчила, що моя майбутня співбесідниця «на службі», — її спеціальна форма. (Дискусію про те, чи пахне взагалі будь-яка спецформа жінки, облишмо для іншого разу?)

Єдино правильним у моєму становищі було зразу розкрити свої плани. Це я й зробив, попередньо дізнавшись, що часу мені відведено стільки-то, а зі змістом викладених на папері заміток мушу неодмінно познайомити.

КОР.: Отже, моїм першим запитанням...

Л. МОЛОДЧЕНКО: ...звичайно, буде щось дуже традиційне, типу «Ваші думки про сучасну ділову жінку»? Зрештою, чого чекати від чоловіка... Гаразд, якщо нашої розмови слід неодмінно бути, пропоную такий компроміс — я запитую й відповідаю, а ви — записуєте. Домоглись?

КОР.: ...

Л. М.: Отже, що б я відповіла на питання «Яку слабкість може собі дозволити ділова жінка?». Хай видається ординарною, але, пважкою, лише одну: реагувати на компліменти. Окрім цього — ніяких там тістечок, рюшників...

КОР.: Чи треба це розуміти як те, що...

Л. М.: Ні, так не вважаю. Якраз хобі, улюблені заняття ділова жінка має повне право мати. У мене це, передусім, читання (звичайно, в позаробочий час, інакше про яку уважність чи оперативність можна казати, якщо перед очима точків Есепіа!). Залюбки знайомлюся з кінопрем'єрами.

КОР.: Таким чином...

Л. М.: ...легко зрозуміти й моє ставлення до проблем відпочинку: куди себе діти? Роботу маю,

які ціню в чоловіках, то серед них — професіоналізм, уважність і принциповість. Це серед колег. А загалом в чоловіках ціню інтелігентність поруч із рішучістю. І ще — доброту.

КОР.: Важко повірити, що...

Л. М.: ...а мені легко відповісти, що моє кредо таке: жінка — це звучить гордо! У цьому — все. Якщо робота — то від «за» до

могу чоловіків й інших жінок варто покладатися хіба що в деталях.

Побут — то теж сфера, де діловій жінці є про що сказати. Авторитет завоюється непросто. Стану заперечувати: спочатку — очима, згодом — ділами. Прагнення жінок бути красивими не заперечую. (Можливо, тому «за» ставлю і проти графі «косметика». Але — в міру і тільки не в будні!). Не

—БАЧТЕ В СОБІ ХУДОЖНИЦЬ,—

ПРОПОНУЄ ОДНОПЛЕМІННИЦЯМ
РАДІОТЕЛЕФОНІСТ ЦЕНТРАЛЬНОГО ПУНКТУ
ПОЖЕЖНОГО ЗВ'ЯЗКУ ВІДДІЛУ ПОЖЕЖНОЇ
ОХОРОНИ ВІДДІЛЕННЯ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБЛВИКОНКОМУ
ЛЮДМИЛА МОЛОДЧЕНКО.

скажемо, специфічну, втомі — поняття для мене близьке. Тому давно зрозуміла, що найкращим для працюючої жінки є так званий активний відпочинок. Такі буденні хатні маніпуляції, як прибирання чи готування, повірте мені, видаються дуже милими й доречними. А, проте, сталося розпорядку дня не маю: від цієї години до тієї — сон, далі кухня, потім — у парк з донькою тощо.

А щоб не створилося оманливе враження, що все так просто, кілька слів про щоденні вісім годин служби. Чого можна позичити моїм колегам — чоловікам? Відвертих аналогій не наведу — серед телефоністів у нас чоловіків немає. Якщо ж все-та-

«за». Між іншим, саме в жіночій-пожежничку чаяться приховані в інших професіях риси. Хоч би делікатність узяти. Через низьку ефективність нашої телефонної мережі ледь не системою стали дзвінки до нас, як на «0-2» чи «0-3». Ось тут ми вводи-мо, що ділова жінка — це, перш за все, жінка. Чоловік з розпачу забув свою адресу, півгодини не може додзвонитися на «швидку допомогу» — жінку в пологове відділення везти. Можна було б просто кинути трубку на вазиль, а можна допомогти людині в її справі... Нежіночними рисами вважаю запалдість і підлашлювання. Жінка цілком самостійна, щоб власноручно вирішувати проблеми. На допо-

банальність і поняття мрійливості. Не мріяти — не жити. Однак, бути просто мрійницею ділова жінка собі дозволити не може. Життя, можливо, і цікаве тим, що людська сама в змозі донести йому барв, зробити його будні кольоровими.

КОР.: І, нарешті, останнє: чи вважаєте, що для ділової жінки відстань між будь-якими двома точками — пряма?

Л. М.: Відповім заперечно. Діяти слід за обставинами. Не обстоюю компромісів, але й не заперечую потреби реально дивитися на власні можливості. Розумно іноді просто поче-кати.

А ще в цьому своєму заочному звертанні до колег-жінок хотіла б побажати їм тепла, злагоди, щастя. Хай в кожній із вас живе художник. Мольбертом буде не лише життя власне, а й життєпис ближніх.

І. КУЦЕНКО.

м. Кіровоград.

МОЛОДЦІ НАШІ ДІВЧАТА

Чи бачили ви море яблуневого цвіту? Чи вдихали на повітрі груди тонкий аромат біло-рожевих квітів, чимось схожих з трояндами? Чи відчували солодкий щем у серці від спілкування з розквітлою природою, її незвичною красою?

Є таке казкове море в Янському районі. Шуміє воно щовесни на землях колгоспу імені Леніна. Його позінь розливається все ширше. Торік захопила вона двісті сорок гектарів, а цього року яблуневі бруньки розкриються вже на чотирьохстах.

Був час, не знали, що робити з невеликим запущеним садом, що дістався в спадщину укрупненому колгоспу. І вирібувати шкода, але ж земля під садом не дає відпочити: випадкові сорти, низька культура ведення садівництва зробили його збитковим.

— Треба виростити поруч молодий сад, — запропонував на засіданні правління колгоспу новий голова Василь Мусійович Гуртовий. — Старий — привести в порядок.

Так і зробили. Гаряче і завзято взялися за справу: посадили, доглядали. Не відступали від правил агротехніки. Майстерності навчав справжній ентузіаст своєї справи Григорій Кіндратович Чабан, який очолював колектив садівників.

Минали роки. Давав урожай старий сад, немов з води росли молоді яблуньки. Вже й першоцвіт схоплювався то тут, то там — провісник масового цвітіння наступної весни.

І ця щаслива пора прийшла. Особливо раділи дівчата. Мріяли про перший урожай вщерть налитих сонячним нектаром золотавих, рожевих, червоних яблук, про те, яку радість принесуть вони і дорослим, і дітям.

І тут...

— Чи не стали вам трактористками?

— Так, так, трактористками...

— Нікуди не підемо з саду... Нехай хлопці на трактори сідять! — категорично заперечили дівчата.

— А нікуди і не треба йти, — посмінулася Василь Мусійович.

— Як-то?

— Сад наш розквітнеться на сотні гектарів. Садівництво поставимо на промислової основи. Знадобиться чимало додаткових тракторів для транспортування продукції. А хто сидітиме за кермом?

— Так є ж у нас тракторна бригада!

— Однієї мало... До того ж, на курси вам далеко їздити не доведеться. Організуємо їх тут, на садовогородньому комплексі.

Вчитися йшли одиниці. Дехто не вірив у свої сили, інших батьки збивали. Мовляв, не жіноча то професія — мати справу з машиною, металом. Хто ж буде дітей ростити, вдома лад давати?

Найрішучішою виявилася комсомолка Поліна Осишная. Вона першою подала заяву, першою сіла на трактор, сміливо поведла його, не поступаючись чоловікам. І не в засмалцюзаній «робі», а завжди в чистому робочому одязі, барвистій хустині, перевозила вона ароматну продукцію — дбайливо

зняті з дерев соковиті рум'яні яблука.

Чи завжди все йшло гладко? Ні, такого не буває. Якось, коли не змогла сама апаратися з помалюю, дівчата помітили на її очах сльози.

— Що? Шкодуєш?..

А вона — настирлива ж така! — до хлопців. Ті допомогли, звичайно...

Звідтоді минуло дві п'ятиріччя. Сьогодні жіноча тракторна бригада садовогороднього комплексу колгоспу імені Леніна вже нараховує 22 трактористки. До складу її входять лише один чоловік — бригадир Микола Михайлович Дворак. Бригада працює за колективним підрядом, виконує великий обсяг транспортних робіт.

Збулася мрія Поліни Василівни Осишної. Вона стала справжнім майстром своєї справи. Не раз нагороджувалася медалями й преміями Виставки досягнень народного господарства. А хто ще кращий з кращих? Поряд з досвідченими трактористками комуністками Клавдією Федорівною Кузьмич, Валентиною Петрівною Клімаченко відзначаються старанністю і сумлінністю молоді — комсомолка Валентина Косик, Валентина Лупенко, Тамара Дегтярьова, Валентина Мамалат... Це ще не всі...

Простої в роботі не буває. Влітку бригада допомагає рілникам косити трави, горох. У ці дні — обрізає гілки дерев, а влітку теплом — візьметься за культивування, інші весняні роботи.

Задоволені трактористки піклуванням про них. На роботу і з роботи їздять колгоспним автобусом, трічі на день мають смачні гарячі страви. А в червоному кутку до послуг трудівниць — свіжі газети і журнали, бібліотечка, телевізор. Є побутові кімнати.

— До трьох тисяч тонн фруктів збираємо ми щороку, — говорить голова колгоспу заслужений працівник сільського господарства УРСР, Герой Соціалістичної Праці, депутат Верховної Ради Української РСР В. М. Гуртовий. — До шестисот тисяч карбованців прибутку дає наш сад. І в цьому немала заслуга колективу жіночої тракторної бригади. Молодці наші жінки!

В. ОСТРОВЕРХОВА.

Колгосп імені Леніна, Янський район.

Вимогливо продзвонив дзвінок в гамірному коридорі: на урок, на урок! Якусь мить третьокласники неспокійно всідаються за парти, перемовляються, але ось двері відчинилися — на порозі Галина Олексіївна. Хто там ще шпачеться? В класі ж Галина Олексіївна!

Голубенькі бантики, біленькі комірці, житні чубчики — ані ворухнуться. Вся увага — на вчительку. Галина Олексіївна стоїть перед класом із журналом коло грудей, хвилюючись.

— Сідайте, діти! Яку тему на минулому уроці російського читання ми проходили?

— Скаже Наталочка.

— На минулому уроці ми проходили тему: «Наступає утро года, начинается весна».

— Правильно. Сідай, Наталочко. З якими почуттями готували ви домашнє завдання?

І знову тягнуться руки вгору. Всі хочуть розказати про свої почуття.

— Будь ласка, Оленко!

— Я рада, що почалася весна, що буде сонце...

В третьому «А» класі Кіровоградської середньої школи № 5 почалася урок російського читання. У вікна до класу заглядає молодий день, сонця не видно в класі, бо воно вже здійнялось височенно й розтоплює бурюльки під дахом — весна.

Уже дев'яту зустрічає в цій школі вчителька початкових класів Галина

Петриченко. Її перші вихованці наступного року будуть випускниками. І немовливо уявити їй самій зараз, що була б вона не в школі, що не вчителькою була б. Бо, мабуть, ще з першого класу хотілось їй бути вчителькою. Хто таку мрію непереборно посіяв в маленькому дитячому серденьку? Мо-

Урок ЧИТАННЯ

НАШ СУЧАСНИК

же, перша її вчителька з Новоградської восьмирічної школи Фросина Матвіївна? А може, мама? В її мамі життя складалось не легко і не її вина, що не здійснилася мрія стати вчителькою. Мабуть, дочці цю мрію передали.

Ось скільки їх — з допитливими оченятами. І кожного треба навчити, в душу кожного посіяти розумне, знайти добре, щоб дати розквітнути тому вічному...

Вірш «Весна» Плещеева — домашнє завдання. Відрізано читати напам'ять вірш Віталій Коваленко, Наталя Горбань, Наталя Власова.

— Яке найперше весняне свято дарує нам березень, діти?

Вони могли б відповісти всі одразу, хором, але ж

на уроці так не можна — треба підняти руку. Бо хто не знає, що найперше свято у березні — свято наших мам?

— Як ви збираєтесь зустріти свято 8 Березня? Андрій Долиняк дуже хоче сказати.

— Я збираюсь зустріти це свято хорошими оцінками в навчанні. Це буде

найкращий подарунок моїй мамі.

— А Ніна Бондаренко?

— Я хочу привітати свою маму зі святом і допомогти їй...

— А ми з татом...

— А я з братиком...

Галина Олексіївна готувалась до цього уроку старанно. Бо урок дуже близький кожному хлопчикowi й дівчинці. Урок про маму. «Немає доречішої на світі людини від мам» — ці слова вона повторить на уроці російського читання не один раз і знає, що кожного разу вони знаходяться в дитячих серцях. «Скільки б років нам не минуло — найріднішою людиною для нас завжди буде мати», «Скільки б у матері не було дітей — для всіх вистачить її сер-

ця» — глибоко в душу западе кожне вчительчине слово.

— Нелегко було матеріям в далекі сорокові роки, роки воєнного лихоліття. Ось про це й розповідається в оповіданні «Сухарі»...

Клас притих. Рівненько складені щоденники на краю парт, одна на одній руки перед собою, читанки розкриті — хто очима стежить по читанці, а хто слухає: оповідання Д. Ястребової «Сухарі» читає Галина Олексіївна. Проте, що було у матері три сини і десь далеко гриміла війна, але на 8 Березня сини, не змовляючись, подарували рідній матері: найменший син — надкушеного коржика-медяника, середній син — булку, яку приберіг від шкільного обіду, найстарший, чотирнадцятирічний, — брусок житнього хліба, свій заводський пайок... Читається оповідання про материнську любов, відданість, великодушність. Вчителька читає виразно, чуло, і в голосі її то бризнуть гірке розуміння суворості правди старшим сином, то здогадки середнього, то щира радість найменшого...

Учні читатимуть згодом оповідання в особах і намагатимуться читати, як вчителька — небайдуже, схвилювано. А ще з почуттям любові до матері — найдорожчої людини на світі.

...У третьому класі йде урок російського читання.

В. ТЕЛІЖАН.

Чоловічий секрет, як правило, залишається секретом, поки про нього не знає хоча б одна особа прекрасної половини. Мусу визнати цю слабкість «слабкої» статі... Нічого, що свято, що 8 Березня — якраз сьогодні найзручніше зізнатися в цьому, бо тільки раз на рік — у Міжнародний жіночий день — чоловіки з готовністю сприймають наші вадки як достоїнства.

...Несподівано справжній, по-святковому неповторний запах бузку приголомшив. Серед кімнати, яку таємничо відчинив Володимир Володимирович Лева, технік-електрик Кіровоградського підприємства «Облмїжгоспбіохіміст», цвіла величезний кущ бузку. За вікном — сніг, мороз, а тут — біла піна ніжних бузкових грон, у смарагдові зелені листя. І запах, бентежний, як у травні... Сьогодні він наповнює кімнату кожної із двадцяти двох працівниць «Облмїжгоспбіохімісту» — це їм до свята приготували духмяний букет колег-чоловіків, їм у морозі захотіли подарувати справжню весну. І подавали...

ФОТОРЕПОРТАЖ ВЕСНУ ВЗИМКУ ПОДАРУЙ...

Технік-електрик В. В. Лева уже понад десять років захоплюється «квітниками». У нього і вдома, у квартирі, постійно ящики з розсадою, квітами. Іноді навіть до суперечок з дружиною доходить, посміхається він, що, мовляв, від них вологість у квартирі, тіснота. Та це, як-то кажуть, під руку. А коли зацвітає примула, чи цикламен, чи ценонарія, чи тюльпан, конвалія серед зми, хіба ж не відтає жіноче серце... І п'ять років підряд (з тих пір, як працює тут Володимир Володимирович) вирощують чоловіки своїм співробітницям квіти до 8 Березня. У минулі роки були тюльпани, нарциси, конвалії. Цього року — бузок.

— Нічого складного, го-

ловне — бажання, — розповідає «секрет» В. В. Лева. — Восени треба заготовити кущ бузку (чи висадити у ящики тюльпани, конвалії тощо), і за певний час до свята занести в приміщення. Підтримувати потрібну температуру, вологість і будь-ласка, на свято — букет. Букет розпускається за 25 днів, температуру в приміщенні треба підтримувати одну і ту ж — 10—12 градусів, вологість — 70—80 процентів, ну і освітлення. Бачите, ми вікна тримаємо заштореними (для жіночок сюрприз повинен залишитися сюрпризом), тому в кімнаті цілий день горить світло.

— Невже і справді ніхто не знає, що у нас тут бузок цвіте? Адже такий

величезний кущ треба було якось занести в приміщення...

— А ми з директором і. В. Штогріним ввечері після роботи цим займалися. Поки що це справжній чоловічий секрет...

А знаєте, чому мені захотілося розповісти про нього, звичайно, тільки після того, як він перестав бути таємницею? Щоб у наступному році він знову став секретом. І не одного чоловічого колективу. Цього хотів і мій співбесідник — В. В. Лева.

На знімках: настав час готувати букети. В. В. ЛЕВА нарізає їх щедру; нехай посміхається сьогодні весна нам, подруги, ось таким бузковим букетом.

Л. ЯРМОЛЕНКО.
Фото В. ГРИБА.

Коли я слухав співачку, у мене виникає асоціація з знаменитим вальсом Є. Доги для фільму «Мій ласкавий і ніжний звір», народжений «з нічого» — з шестесту дощових краплин, які лопотять в зелені листя, з шуму пташиних крил, з подиху вітру. Ось така і ця мелодія. Співачка погоджується зі мною. Її творчість композитора Доги дуже дорога, зустріч з ним вона вважає найголовнішою в своєму творчому житті.

Не думала не гадала дівчина з молдавського села Розпопони, що стане артисткою, коли з подружками збирала виноград і співала, як уміла, — а вміла дзвінко, широко, весело, — не сподівалась, що почує її відомий музикант, що заворожить вона своїм чарівним співом.

— Надю, що спільного між артисткою Надією Чепрагою і дівчиною з молдавських виноградників?

Надія ЧЕПРАГА:

«З синього вітру, від щедрої землі»

— Пісня. І дівчинка, і артистка безмежно люблять пісню... Знаєте, мені здається, я і народилася з піснею. Втім, чому здається. Бо співали наші подри, співали мої односельці, ці пісні ввійшли в мене, як вірність, як любов, як ніжність матері.

— У вашому житті були захоплення, які минали?

— Звичайно. Я ж артистка! Але захоплення музикою, піснею, гадаю, ніколи не мине. Це — доля.

Доля посміхнулася їй в 1972 році, коли Надія Чепрага перемогла на фестивалі народної пісні у Франції. Незрівнянний успіх, адже вона лише виходила на шлях мистецтва. Згодом були нові перемоги на міжнародних конкурсах і фестивалях, зокрема, в 1973 році на Всесвітньому фестивалі молоді і студентів у Берліні, а в 1978 році на такому ж форумі у столиці мужнього Острова Свободи. І, нарешті, в 1985 році на XII Всесвітньому фестивалі молоді і студентів у Москві, де Надія виступала разом з вокально-інструментальним ансамблем «Плай». Вони виконували пісню молодих авторів П. Теодоровича і М. Зінов'єва «Аванте», тобто «Вперед». А вперше ця пісня прозвучала в телевізійній передачі з Останкіно «Салют, фестиваль», яку Надія вела разом з Діном Рідом. Про мужнього і товариського Діна Надя говорить з великою душевною теплотою, як і про Бісера Кірова, Жанну Бічевську, теж учасників цієї передачі.

— Надю, у вас багато друзів?

Автограф для читачів, МК

— Так. Я люблю спілкуватися, багато їзджу і по нашій країні, і в зарубіжні поїздки. Але ви, певно, маєте на увазі товаришів. Справжніх друзів, як сказав поет, на землі не так багато.

— А хто ваш найдорожчий друг?

— Я б могла сказати, — пісня, але ж ви про інше. Найдорожчий друг — мій чоловік. Він економіст по професії, але добре розуміється на музиці, дуже багато допомагає мені.

— Це так важливо, зустріти людину, яка тебе розуміє. І тоді всі твої непорозуміння, весь сум виляється даремним. «Як це прекрасно, коли для мене існує тільки ти! Ось про це — про любов, про щастя співає в своїх піснях Надія Чепрага. А ще про могутність людини,

Надія співає цю пісню зовсім без супроводу.

— Чому?

— Погано!

— Зовсім ні! Але незвично.

— Так було задумано. Я хотіла, щоб пісня ця лунала як плач, як речитатив, як материнська скорбота, що не розтане в шумі березового гаю, посадженого в пам'ять про юних синів.

Вона так і звучить, ця пісня у виконанні Надії Чепраги. Глядачі і слухачі концертів були зворушені, багатьом увійшла в серце скорботна історія, що її повідала співачка.

До речі, не дивлячись на те, що з ансамблем «Плай» (тобто, край), яким керує талановитий музикант Стефан Петракі, Надія лише почала виступати, солістка і оркестран-

Синього вітру, від щедрої землі
Василь Чепрага

яка живе високими ідеалами добра і краси. Пригадайте, наприклад, пісню композитора Є. Доги і поета Р. Рождественського «Человеческий голос» з полум'яним заклинком:

Человек, стой,
погоди,
Докажи, что ты
существуешь не зря.

Чи пісню О. Пахмутової і М. Добронравова «Во имя жизни»...

В репертуарі Н. Чепраги пісні М. Богословського, М. Фрадкіна, Є. Мартинова, П. Теодоровича на вірші Р. Рождественського, М. Лапісової, А. Дем'яньєва, Д. Костюріна та ін.

У концерті молдавської співачки, який недавно відбувся в Кіровограді, пролунала сумна, ніжна, прекрасна мелодія М. Теодоракіса «Меланхоліте» («Меланхолія»). Цікаво, що Надя була найпершою виконавицею цієї пісні і з тих пір не може з нею розлучитися.

— Я люблю і співати, і слухати пісні, які входять в саме серце. Така «Меланхоліте», така ж пісня, але вже зовсім іншого ідейного змісту, «Материнская роща» О. Пахмутової. «Материнская роща» — це пісня-пам'ятник. Вона про матір, яка втратила на війні синів.

КОР.: Надю, у вас таке промовисте ім'я. Я щиро бажаю вам, щоб надія на хороших людей і хороших піснi не полишала вас.

Співачка. Спасибі! До нових зустрічей.

В. ЛЕВЧОКО.

Плаття для Попелюшки

Попелюшко-таки Попелюшко! За підгороддя до балу з'явилась добра фея, подарувала найкрасивіше плаття, одягла чудові черевички... І ось Попелюшка — перша красуня на балу!

А як же бути нам? Тим більше, коли світло — на порозі, приходу феї не очікується, і проблема святкової сукні поглиблюється. Але якщо ми бажаємо бути в день свята красивими, енергійно візьмемося за справу. Допомогти в цьому ми попросили художника-модельєра Вессоюзного інституту асортименту виробів легкої промисловості і культури одягу Надію Федоскіну.

— Сучасна мода настільки демократична, що передбачає наявність одних і тих самих елементів, деталей одягу в набірному асортименті стилів. Якщо ви бажаєте бути елегантною, виберіть для свого святкового костюма композицію просту і лаконічну, не перевантажену деталями. Головним же в ньому повинна бути тка-

нина. Це повинен бути шовк з блискучою ленткою, атлас, репс.

Звичайно, в сукні дівчина завжди виглядає більш жіночною. А мода-86 якраз робить ставку на жіночність і елегантність. Однак для святкового костюма можна підібрати й інший варіант — блискучий комбінезон, доповнений одпотоною блузою, легким піджаком.

Зрозуміло, що мої рекомендації допоможуть не всім. По-перше, не завжди можна за короткий термін підібрати хорошу тканину. По-друге, не кожна дівчина наважиться сама шити плаття із дорогого матеріалу. По-третє, проте, що нам необхідне нове вбрання, ми згадуємо, як правило, за кілька днів до свята. Тому давайте спробуємо обійтися тим, що є в гардеробі.

Ось, наприклад, один із варіантів. Просте, однотонне — чорне, червоне, синє — плаття (або костюм) з однією колірною «плямою». Роль цієї плями може відігравати блискучий шкiряний пояс, біжутерія. Нині у молоді

модна не імітує коштовності біжутерія, а металічна. Це ланцюжки, забарвіні брошки — «черепашки», «листки» і т. д. Якщо трохи пофантазувати, прикраси можуть стати «ізоміною» нашого костюму. Спробуйте приколоти таку брошку на лавкап, кшнєню чи пояс — і ваша скромна сукня «зграє».

А як ви ставитесь до трикутних доповнень? Зараз вони дуже модні. Наприклад, минулого року були актуальні шапки-«панчохи». Сьогодні вони трохи змінили своє призначення. Такі в'язані кофти (їх може бути декілька і різних кольорів) одягаються на сукню, свiтер як коміри.

М. РЯБОЧЕНКО.

ВЕСЕЛИЙ КУТОЧОК

УСМІШКА

Справа серйозна

Оля Сажнева не повірила своїм вухам: Сидорова, на якого вона, крадькома зігхаючи, задивлялася цілих два роки, запропонував їй одружитися. Ось так підійшов і сказав:

— Олько, давай одружимося!

Важко описати бурю почуттів, яка налетіла на Ольгу. Адже одруження — справа серйозна. Вона не розгубилася перед натиском Сидорова і гордо мовчала:

— Мені потрібно подумати...

І ось тепер вона думала. Думала про те, що у Сидорова є й негативні риси. Він гордий аж за-

надто, бусує різким. Але ж зате який гарний! Чого вартий отой прайий, голубий погляд з-під брів.

Окрім того, якщо порівняти Сидорова з чоловіком старої Ольжини сестри, є в нього вагона переваг: він не п'є і не курить.

Але наскільки серйозні його наміри? Чи не розлюбить він її одразу ж після одруження? Та й вона... Хіба може цілком покластися на свої почуття? Все ясно: потрібно добре перевірити кохання на взаємність. А для цього необхідний певний час. Оля рішуче відійшла до Сидорова і сказала:

— Знаєш, Михайле, я згодна. Тільки давай не зараз, а коли...

Тут пролунав дзвінок, і третьокласники Сидоров і Сажнева почали займати свої місця за партами.

Е. КУЛІН.

Березневі усмішки

□ Безмежно кохують до визначеного віку.

□ Настільки ревнивий, що ревнує навіть до об'єктів Морфея.

□ В одних жінок бракує часу для чоловіків, у інших — для заміжжя.

□ Бережить жінок: чоловіки самі можуть себе поберігти!

□ Порада молодому по-

дружню: «Не прогайте лелеку!».

□ У неї талант: мати прихильників.

□ Як часто характеристика чоловіка залежить від настрою жінки!

□ Жіноча психологія — завжди відкрита для чоловіків.

□ Оголошення в рекламнику: «Шукаю жінку з усіма вигодами!».

□ Чим рідше говорять жінки компліменти, тим вона їх більше цінує.

ЮРІЙ РИБНИКОВ.

Без слів... Мал. В. НУЖГОВА.

ІЗ СЛОВАЦЬКОГО ГУМОРУ

ОЦЕ ЗДОРОВ'Я!

Під час святкування свого століття бабуся говорить лікарів:

— Пале лікарю! Хто ж буде мене лікувати, коли ви помете?

БУДЕ ЧУДОВИЙ ДЕНЬ

Пан Гуго прокинувся рано і підійшов до вікна:

— Люба, по певному відно, що сьогодні буде довгий день!

— Ну й що?

— А пам'ятаєш, ти обіцяла, що одного чудового дня підеши від мене?

НА ПОВІТРЯ

— На вулиці так гарно, а ти вогнувшись з паркетом, — говорить чоловік дружині. — Краще б вийшла на повітря і пошла мандрувати.

УМОВА

Жінка обурено говорить до чоловіка:

— Тільки тоді дам згоду на розлучення, коли знайдеш на своє місце іншого! Таке практикується у нас на заводі!

ВИЛІКУВАВ

Дружина чоловіка:

— Яка я була сліпа і глуха, коли виходила за тебе заміж!

— От бачиш, під свiтльким здоров'ям тебе вилікував!

Переклав В. ТРЕНИЧ.

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050 МПС.

м. Кіровоград.

вул. Луначарського, 16.

БК 01921.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Індекс 01103.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділів: робітничої молоді та анустрієлічного життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патрістичного виховання та спорту, фотолаборації — 2-53-22; оголошень — 2-56-65; наторенторської — 3-61-83.

Газета виходить в півторачетвер, суботу

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Зам. № 138. Тираж 63 700.